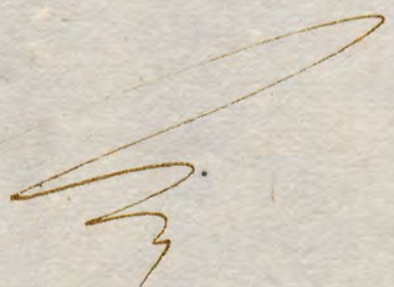

Cum litterae tuae mihi tradideretur, Hugeni Nobilissime, iam Leidam reliquendam
 vltis Musarum mearum sospitum. Eam discedens apud unumquemque meum sic
 allocutus fui: *Leida vale, nostris statim gratissima Musis,
 Jam studiis facilis, tam minus aqua meis.
 Leida vale. et multos qui se tibi credidit annos,
 Jam prodeur augurio prosperiore iuua.
 Imus in Amseliam (sic fatis volumur) urbem.
 Quos vocant Procerum vota dices, sequor.
 Vivere sic nostrum non una sed morari est.
 Patria virtuti creditur omni solum.*

Ipsis Calendis May huc appuli, cum uxore et reliquis familiae meae consuetarijs.
 aliquot dies disponenda sup. obsequia perire, quo causa fuit, quod citius
 non responderim, a charta et calamo desistutus. Jam quae sunt
 stant vasa locis, tabulaz, librarij, et praegunt minus minus plibentij suum.
 Ad docendum omnia sic adhaec imparata. Ne de mora in damno sit, con-
 ventibus inter se Leidensibus & Amselodamensibus de Jure publico sic docendi.
 Illi Academiarum hoc proprium esse volunt, et sibi regio privilegio
 concessum. Hi inter se solam plusquam et Privilegiatam distinguunt, et iura
 promovendi, immunitatis, ac specialis fori gratiam, necnon studium unum
 Academiarum & Eray dare contendunt. Videntur ad haec exempla extrema et domestica
 illustrum scholarum, Bremen, Strinfurti, Hamburgi, Danica, Harduicij,
 Paderbiam, olim Dordraci, nuper Middelturgi, quae vix longe infra
 Academiarum dignitatem esse. Vtrique pars Curiae iudicio statim
 cadit. Ita visum Principi. Sed stipulati sum Amselodamenses, ut infra
 mensura decidatur quodvis. In hunc modum sic vultibus ac moribus adhaec
 et iam Amselamz mihi fatis reddam, ne, qui proptio Alano Leida desus
 panxi, his invitis pangam. Aliquant post me diebus vedit huc cum
 familia omni D. Vossius, eundem meum fortunam inter matrem ab exspectans.
 Fuxit ille, qui sapientia omnis ac doctrinae fons est et largitor benignus
 ut huc coopta nobis ac Resip. huc felle huc cedant. De Jure ista
 nobis, ita habet. Periculum nobis, concessum non aliter, praeterquam ut
 quibus natura iure alimoniae detinet, quos Aristoteles per hunc vocat,
 postea per hunc lotas propagant et incedunt. Si tamen me adolescentij
 commendatissimi ingenio obsequiar, posse putas, non dabo officio meo, et per hunc
 commendationis tuae non hoc apud me fuisse pondus. Uxor iam per viginti
 annos cubinae ac foveae affixa Otium Divos rogam. Quid, quod plantarius
 librorum nimis omnes domus mea stationes occupavit. Non tam
 laxis sic huc habitatur, uti alibi. Ingens hic terra et adus proci, et
 quorum cupiditati vix sufficit univrsim, non habent ubi commode perire
 regant, ut cum Hebraeis loquar. Leidam meam, hoc esse, Musarum
 procijs, doctrinae cultus, ambulata amantissima, et quae sunt alia
 vltis istius illustre, frustra sic requiram. Ne tamen, si familia mea
 ratione expendam, pigre suscipere vocationis. Qui quid si edidit abimij
 Tu, mi Hugeni, litteris, affectu ac sospite meo recordatione supplicis.
 Vale, cum uxore et duobus Triumviris. Amselodami XIII May 1615XXXI.

Mami, fratri, viri claris tibi pignaribus
 opto aequaliter.

Hug. 07.

7
Doch Beer Constantius Huygens
mits Beer Constantius Huygens
L. van der Zuylen van Nieuwland
van de Zuylen van Nieuwland is de
gout-steen die t' gort,

Sagh

hark

Faint, illegible handwritten text or markings in the lower-left quadrant of the page.

